

ANTON PANN

NĂZDRĂVĂNIILE LUI NASTRATIN HOGEA

Conform
Programelor școlare
de
Limba
și Literatura Română
pentru
Clasele I-VIII

ANDREAS PRINT

1794 (1797) - 1854

Anton Pann

Năzdrăvăniile lui NASTRATIN HOGEA

Ediție revizuită și adăugită

ANDREAS PRINT

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PANN, ANTON**

Năzdrăvăniile lui Nastratin Hogaș/ Anton Pann -
București: Andreas Print, 2012
Bibliogr.
ISBN 978-606-8271-14-97

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT

Calea Griviței, nr. 158, demisol, sector 1, București
Tel./Fax: 021.222.07.67
E-mail: ivo_print@yahoo.com
Site: www.editura-andreas.ro

© Editura **ANDREAS** PRINT, București, 2012

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte din aceasta lucrare nu poate fi reprodată, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

TEL./Fax: 021.22.20.7670

Editor: Gheorghe DUMITRU

Tehnoredactare: Andrei-Nicolae DUMITRU

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Coperta: Constantin ARMEANU

CUPRINS

Năzdrăvăniile lui Nastratin Hoga / 7

Istoria prea înțeleptului Arghir cu nepotul său Anadam / 72

Repere biobibliografice / 93

Învățatura dată rău se sparge în capul tău

Nastratin era un hogea (dascăl sau învățător),
Care a rămas de basmu până astăzi tuturor,
Pentru că era din fire cam p-o ureche, năzdrăvan,
Nu-l găsești însă în faptă să fi fost vreun viclean;
El șezând odată-n școală, ce îi dete-n simplul gând:
– Ascultați, copii – le zise (cu-ntâmplare strănutând)–
Să știi d-astăzi înainte că eu când voi strănută,
Toți bătând îndată-n palme să-mi ziceti „hair-ola”!
Cu-ntâmplare dar odată găleata în puț căzând
Și cu ce să scoată apă pentru școală neavând,
Hogea porunci îndată ca din toți ai săi școlari
Să se lase-n puț s-o scoată vreunul din cei mai mari;
Merg școlarii toți în grabă, pe lângă puț se adun,
Dar privind ș-adânc văzându-l, n-a vrut să intre niciun.
Deci văzând că coraj n-are niciunul din căti era,
Hotărî-n cele din urmă el într-însul a intra;
Ş-aşa dezbrăcat de toate, cu capul gol și desculț,
Legat cu un ștreang de mijloc, școlarii-l lăsară-n puț;
După ce găsi găleata și după ce o legă,
Către școlari dete gură și să-l tragă le strigă;
Ei pornind cu toți dodată să-l tragă în sus de jos
Și tocma cam pe la gura puțului, când fu el scos,
Razele luminii-ndată îl gădilară în nas

Și începu să strănuțe una-ntr-alta-n acel ceas;
Ei cum aud că strănuță aminte-n grab ș-au adus,
De porunca lui cea dată (după cum am spus mai sus)
Și cu toții deodată funia din mâini lăsând,
Începur-a bate-n palme și „hair-ola!” strigând.
Bietul Hogaș cade-n dată ca un dovleac jos trântit.
Până-n fund își sparse capul, de pereti fiind lovit.
După ce ieși în urmă d-acei nerozi copii tras,
Jupuit ca vai de dânsul, la picioare, mâini și nas
Zise: – Nu e vina voastră, ci a mea, că n-am judecat,
Ş-astfel de cinstă neroadă ca să-mi dați v-am învățat,
Care-n cele după urmă din pricina-i ajunsei
Cu picioare, mâini belite și cu cap spart m-aleseii.

Copilul se-nvață când nu se răsfață

Nastratin Hoga la apă vreun copil când trimitea,
Mai întâi de-ai da urciorul el s-apuca și-l bătea.
Un prieten întrebându-l de ce bate pe băiat,
Când ii dă urcioru-n mâna, fără a fi vinovat,
– Îl bat, da, el îi răspunse, ca să ia sama mergând,
Să nu spargă-n drum urciorul niscai nebunii făcând,
Că după ce il va sparge, pedeapsa e de prisos,
Cât de mult de îl va bate, nu mai am niciun folos.

Pâine, la foame, udată e cea mai dulce bucată

Nastratin Hoga odată pe fiul său l-a-ntrebat
Niscaiva zaharicale vreodată d-a mâncat.
Copilul său ii răspunse că n-a mâncat nicidcum.
Hoga il întreabă iarăși: – Dar ce mânânci tu acum?
– Pâine uscată cu apă. Hoga zise: – Așadar,
Socotești tu c-ar fi-n lume vrun alt mai dulce zahar
Ca astă pâine uscată ce o uzi și o îmbuci,
Cu atâta gust și foame cât și altui poftă aduci?

